

[Anken.]

I øvrigt har vi om beskikkelsen sagt, at vi mener, at den nuværende beskikkelsestid på 5 år er for lang, og at den skal nedbringes til 3 år.

Vi er også ud fra en tanke, som blev rejst af socialistisk folkeparti, blevet enige i udvalget om, at den kompensation, der skal gives til medlemmerne af forskningsrådene for det store arbejde, der skal udføres i disse råd, skal ydes til de pågældendes arbejdssted, således at der kan ske en aflastning af dem på deres eget arbejdssted fremfor måske en eller anden form for honorar.

Jeg vil gerne sige med hensyn til det problem, vi ikke har løst i udvalgets arbejde, nemlig spørgsmålet om Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd og dets indpasning i den almindelige lovgivning; som vi her diskuterer, om forskningsråd og Planlægningsrådet for Forskning, at vi her har måttet holde os til, hvad handelsministeren har meddelt os, og har måttet udskyde indpasningen af et teknologisk-videnskabeligt forskningsråd i lovgivningen, til det udvalg, der arbejder under handelsministeriet med finansieringen af den teknologiske servicevirksomhed, har afsluttet sit arbejde. Vi må altså afvente dette udvalgsarbejde, men vi har ment, at vi skulle pege på, at det er vores principielle opfattelse, at det teknisk-videnskabelige forskningsområde hører hjemme på linje med de andre forskningsområder.

Lad mig til sidst sige, at jeg tror, denne måde at lave lovgivning på i virkeligheden måske var et eksempel til efterfølgelse for andre områder. Dette, at vi i folketinget giver en rammelov og så i folketingsudvalget laver et grundigt udvalgsarbejde omkring, hvordan den politiske målsætning for udfyldelsen af disse rammer skal forme sig, og at vi også sikrer os, at de cirkulærer, der gives, de udfyldningsbestemmelser, som ministeren skal give i henhold til rammeloven, kommer til grundig udvalgsbehandling, kommer til diskussion med folketingsudvalget. I virkeligheden kan man ved den type rammelovgivning sikre folketinget en mere reel indflydelse, end man har ved nok så megen normal, detaljeret lovgivning.

Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at vi oven på så indgående et udvalgsarbejde må

indstille dette lovforslag til uændret vedtagelse.

Knud Bro: Der er ikke meget nyt at tilføje fra førstebehandlingen, og jeg skal derefter lade være med at gøre det. Der er et par centrale ting, som jeg gerne vil fremhæve.

For det første vil jeg gerne fremhæve tanker om en mere naturlig organisatorisk opbygning, hvor man også får det teknisk-videnskabelige med i den organisatoriske ramme, som her er lagt frem. I den forbindelse understreger jeg betydningen af, at vi får en rimelig og god løsning på det teknologiske serviceproblem, sådan som handelsministeren arbejder med det; jeg forventer, at man afgiver en betænkning her først på sommeren.

Det andet, jeg vil hæfte mig ved, er, at jeg mener, vi nu har fået lagt væsentlig bedre rammer omkring forskningsrådene og deres arbejde, og det tror jeg er væsentligt, for det er et væsentligt arbejde, der gøres i disse.

Arne Christiansen: Udvalgsbehandlingen af dette lovforslag har været interessant i flere henseender. Jeg kan tilslutte mig, hvad der allerede er sagt af den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil gerne føje til, at vi jo gang på gang har været inde på at få etableret et bedre forhold, en snævrere kontakt mellem forskerne og politikerne, at det har vi sådan set allerede oplevet under udvalgsarbejdet. Vi har allerede gjort et godt tilløb til en sådan kontakt.

Vi har samtidig kunnet se, hvorledes dette forslag har affødt en debat og indlæg fra forskerside. Så sent som i dag er der en kronik i Berlingske Tidende om dette emne, det er en af flere, der har været i adskillige af vore dagblade. Jeg vil gerne have lov til at citere få linjer herfra, hvor professor Nils Björkman, den kgl. veterinær- og landbohøjskole, i nogle betragtninger over samarbejdet mellem politikere og forskere siger:

„Det, der bedømmes som samfundsnyttigt af den herskende regering, behøver ikke nødvendigvis altid at være det nyttigste for samfundet. Politikeren er ikke altid den bedst egnede til at bedømme dette. Derfor bør forskningen nyde en vis